

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 9 marca 2018 r.
(OR. en)

6772/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0050 (COD)

PECHE 68
CODEC 310
IA 54

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 8 marca 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 115 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego plan wieloletni dotyczący
połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza
Śródziemnego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 115 final.

Zał.: COM(2018) 115 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.3.2018 r.
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające plan wieloletni dotyczący połowów eksploatujących stada denne
w zachodniej części Morza Śródziemnego**

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zachodnia część Morza Śródziemnego jest jednym z podregionów najlepiej rozwiniętych pod względem rybołówstwa w basenie Morza Śródziemnego. Pochodzi z niej około 31 % łącznego wyładunku w regionie (1,35 mld EUR spośród 4,76 mld EUR łącznie) i działa w niej około 19 % oficjalnie zgłoszonej floty rybackiej prowadzącej połowy na Morzu Śródziemnym¹.

Chociaż połowy denne nie stanowią największego odsetka wyładunków, cieszą się dużym zainteresowaniem rybaków ze względu na swoją wysoką wartość handlową. Połowy denne w basenie Morza Śródziemnego są wysoce złożone i obejmują wiele gatunków ryb i skorupiaków. Do najważniejszych gatunków dennych łowionych w zachodniej części Morza Śródziemnego należą: morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*), barbata (*Mullus barbatus*), krewetka czerwona (*Aristaeomorpha foliacea*), krewetka głębokowodna różowa (*Parapenaeus longirostris*), krewetka niebiesko-czerwona (*Aristeus antennatus*) i homarzec (*Nephrops norvegicus*). Połowy te są w dużym stopniu wielogatunkowe, a niektóre stada ryb przemieszczają się między morzami terytorialnymi więcej niż jednego państwa członkowskiego. Głównymi narzędziami połowowymi wykorzystywanymi w przypadku gatunków dennych są włoki, które posiadają największą zdolność połowową i z którymi związany jest największy potencjał floty pod względem wielkości, pasywne narzędzia połowowe, takie jak: drygawice, sieci skrzelowe, pułapki i takle, również są jednak ważne.

Połowami dennymi w zachodniej części Morza Śródziemnego obecnie zarządza się poprzez krajowe plany zarządzania przyjęte na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 („rozporządzenie dotyczące Morza Śródziemnego”)². Włochy posiadają trzy plany zarządzania dotyczące trawlerów (przyjęte w jednym akcie prawnym w 2011 r.)³, Francja posiada jeden plan zarządzania dotyczący trawlerów (przyjęty w 2013 r.)⁴, tak samo jak Hiszpania (jej plan wszedł w życie w 2013 r.)⁵. Plany opierają się na kontrolach nakładów, tzn. ograniczeniu nakładu połowowego. Podejście takie w zakresie zarządzania zazwyczaj obejmuje takie środki, jak: ograniczenia dotyczące narzędzi połowowych oraz liczby upoważnień do połowów i licencji połowowych, określenie maksymalnej liczby dni połowowych oraz trwałe lub czasowe zaprzestanie połowów. Na poziomie UE w 2016 r. przyjęto trzyletni plan w zakresie odrzutów^{6,7} w celu wdrożenia obowiązku wyładunku

¹ Stan rybołówstwa w basenie Morza Śródziemnego i Morza Czarneego. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego ([FAO 2016 r.](#)).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ([Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6](#)).

³ Decreto 20 maggio 2011 relativo all'adozione Piani di gestione della flotta a strascico in sostituzione del decreto direttoriale n. 44 del 17 giugno 2010 ([GU Serie Generale n.154 del 5-7-2011, s. 2](#)).

⁴ Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au chalut en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français ([TRAM1240482A, s. 3275](#)).

⁵ Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo afectados por las pesquerías realizadas con redes de cerco, redes de arrastre y artes fijos y menores, para el período 2013-2017 ([nr 313, s. 7](#)).

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 z dnia 20 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym ([Dz.U. L 14 z 18.1.2017, s. 4](#)).

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/153 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów

ustanowionego art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013⁸ („rozporządzenie w sprawie WPRyb”), który to obowiązek dotyczy gatunków podlegających minimalnemu rozmiarowi odniesienia do celów ochrony. Na poziomie międzynarodowym w 2009 r.⁹ GFCM przyjęła zalecenie w sprawie ustanowienia obszarów ograniczonych połowów w Zatoce Lwiej (północna część zachodniej części Morza Śródziemnego), aby chronić skupiska tarłowe (szczególnie w przypadku morszczuka europejskiego) i wrażliwe siedliska głębinowe. Jak wskazano poniżej, środki te nie są wystarczająco restrykcyjne, by ukierunkować rybołówstwo na osiągnięcie celów w zakresie ochrony określonych w rozporządzeniu dotyczącym Morza Śródziemnego oraz we wspólnej polityce rybołówstwa (WPRyb).

Większość stad handlowych w zachodniej części Morza Śródziemnego jest eksploatowana na poziomach znacznie przekraczających wskaźnik śmiertelności połowowej zgodny z osiągnięciem docelowych poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu (F_{MSY}): w tym podregionie ponad 80 % ocenionych stad jest przełowionych¹⁰. Ponadto biomasa niektórych z tych stad jest bliska granicznym punktom odniesienia biomasy (B_{LIM})¹¹, co wskazuje, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo załamania. Morszczuk europejski i barbata są stadami najczęściej przeławianymi, a poziomy eksploatacji przewyższają docelowe poziomy F_{MSY} nawet dziesięciokrotnie. Chociaż stan wielu pozostałych stad ryb jest nieznany, jest bardzo prawdopodobne, że znajdują się one w podobnej sytuacji. W ramach różnych konsultacji przeprowadzonych w latach 2015 i 2016, w tym w ramach „procesu katańskiego”, przeważająca większość zainteresowanych stron zgodziła się co do tego, że stada ryb w basenie Morza Śródziemnego są znacznie przełowione. Ponadto społeczność naukowa na poziomie europejskim i międzynarodowym stale podkreśla konieczność podjęcia pilnych działań, aby obniżyć wysokie poziomy przełowienia w całym basenie Morza Śródziemnego.

W niniejszym wniosku odniesiono się do wysokich poziomów przełowienia oraz nieskutecznych ram regulacyjnych, wprowadzając po raz pierwszy plan wieloletni na poziomie UE. Plan ukierunkowany jest na osiągnięcie celów rozporządzenia w sprawie WPRyb (art. 2) w zakresie połowów dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego, zwłaszcza jeżeli chodzi o zapewnienie, aby działalność połowowa była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia. Plan ułatwi również wdrożenie obowiązku wyładunku oraz umożliwi stosowanie podejścia regionalnego, w ramach którego zainteresowane państwa członkowskie uczestniczyłyby w opracowywaniu środków zarządzania.

W rozporządzeniu w sprawie WPRyb ustanowiono ogólne ramy oraz określono sytuacje, w których Rada i Parlament Europejski przyjmą plany wieloletnie; mówiąc dokładniej:

- w art. 9 określono zasady i cele planów wieloletnich. W szczególności środki ochronne należy wprowadzić w celu odbudowy i zachowania stad ryb powyżej

w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym ([Dz.U. L 29 z 1.2.2018, s. 1](#)).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ([Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22](#)).

⁹ Zalecenie w sprawie ustanowienia obszarów ograniczonych połowów w Zatoce Lwiej w celu ochrony skupisk tarłowych i wrażliwych siedlisk głębinowych ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ Monitorowanie skuteczności wspólnej polityki rybołówstwa ([STECF-17-04](#)).

¹¹ Oceny stad w Morzu Śródziemnym część 1 ([STECF-15-18](#)).

poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY);

- w art. 10 określono treść planów wieloletnich. Wymierne cele odpowiadające maksymalnemu podtrzymywalnemu połowowi wyrażono jako przedziały F_{MSY}. Dopuszczają one pewną elastyczność w zakresie odzwierciedlenia połowów wielogatunkowych i prowadzą do zapewnienia większej spójności w zakresie określania środków zarządzania dla różnych stad, ponieważ zapewniają pewne pole manewru. Cele mają zostać uzupełnione przepisami dotyczącymi zabezpieczeń powiązanych z ostrożnościowymi i granicznymi punktami odniesienia do celów ochrony;
- art. 15 zawiera wymóg określania w planach szczegółów realizacji obowiązku wyładunku, w tym: przepisów szczegółowych dotyczących rodzajów połowów lub gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku; wyłączeń, w tym wyłączenia *de minimis* do 5 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku; przepisów dotyczących dokumentowania połowów; w stosownych przypadkach, ustalenia minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony; oraz
- w art. 18 ustalono ramy współpracy regionalnej w sprawie środków ochronnych. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu mogą przedstawić wspólne rekomendacje w sprawie określonych środków, które mają zostać wprowadzone przez Komisję, w przypadku gdy została ona uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych lub delegowanych, aby osiągnąć cele określone w planie. W planie ustanawia się współpracę regionalną państw członkowskich w celu przyjmowania przepisów dotyczących obowiązku wyładunku i konkretnych środków ochronnych dotyczących niektórych stad.

W sekcji 5. przedstawiono przegląd przepisów szczegółowych zawartych w planie wieloletnim.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek w sprawie ustanowienia planu wieloletniego dotyczącego połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego jest spójny z rozporządzeniem w sprawie WPR_{ryb} oraz z poprzednimi planami wieloletnimi w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim¹², stad dennych w Morzu Północnym¹³ oraz małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim¹⁴.

W rozporządzeniu dotyczącym Morza Śródziemnego określono techniczne środki ochronne, takie jak: minimalny rozmiar oczek sieci, minimalne odległości i głębokości stosowania narzędzi połowowych oraz minimalne wielkości wyładunku. Wiele z nich zostanie zastąpionych, jeśli przyjęty zostanie wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 ([Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1](#)).

¹³ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wieloletniego planu w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 ([COM\(2016\) 493 z 3.8.2016](#)).

¹⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego plan wieloletni dotyczący małych gatunków pelagicznych w Morzu Adriatyckim i połowów tych zasobów ([COM\(2017\) 097 z 24.2.2017](#)).

Europejskiego i Rady w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych¹⁵.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek oraz jego cele są spójne z innymi politykami Unii, a zwłaszcza z politykami w dziedzinie ochrony środowiska, takimi jak te zawarte w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej¹⁶, i celem, jakim jest zapewnienie osiągnięcia „dobrego stanu środowiska” wód morskich UE do 2020 r.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Pomocniczość**

Wniosek odnosi się do zachowania żywych zasobów morza, co wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Środki objęte wnioskiem są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ są odpowiednie i konieczne, a żadne inne mniej restrykcyjne środki uzyskania pożądanych celów polityki nie są dostępne.

- **Wybór instrumentu**

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W latach 2016 i 2017 przeprowadzono intensywne konsultacje z zainteresowanymi stronami. Konsultacje miały na celu: (i) podniesienie poziomu świadomości na temat niepokojącej sytuacji znacznej większości stad ryb w basenie Morza Śródziemnego; (ii) osiągnięcie porozumienia w sprawie konieczności podjęcia pilnego działania na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym; oraz (iii) zgromadzenie uwag i poglądów na temat najlepszych sposobów rozwiązania sytuacji od jak największej liczby zainteresowanych stron.

W celu uproszczenia działania konsultacyjne podzielono na trzy grupy w zależności od kontekstu: Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego, „proces katański” i konsultacje publiczne.

¹⁵ *Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych (COM(2016) 134 z 11.3.2016).*

¹⁶ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).*

Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego

Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego jest najbardziej reprezentatywną organizacją zainteresowanych stron w dziedzinie rybołówstwa w regionie Morza Śródziemnego. Reprezentuje on wszystkie strony, których dotyczy przedmiotowa inicjatywa: sektor gospodarki rybnej (w tym tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne), związki zawodowe i inne grupy interesu, takie jak organizacje ochrony środowiska, organizacje konsumentów i stowarzyszenia połowów sportowych/rekreacyjnych działające w obszarze basenu Morza Śródziemnego w ramach WPRyb.

W 2017 r. Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego odbył w sprawie planu wieloletniego cztery specjalne posiedzenia z udziałem przedstawicieli branży, organów administracji państw członkowskich odpowiedzialnych za rybołówstwo, społeczności naukowej, Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa oraz DG MARE. Wynikiem prac było przyjęcie opinii w listopadzie 2017 r.¹⁷. W niniejszym wniosku uwzględniono większość elementów zalecanych przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Morza Śródziemnego, a mianowicie:

- jego zakres w odniesieniu do zasięgu geograficznego, stad i narzędzi połowowych (w tym w przypadku połowów rekreacyjnych);
- wykorzystanie uprawnień do połowów opartych na limitach połowowych (wyrażonych jako liczba dni na morzu w stosunku do liczby statków na dzień) zgodnie z opinią naukową;
- rozszerzenie zakazu dotyczącego dennych narzędzi ciągnionych z 50 m do odpowiedniej głębokości w celu zwiększenia ochrony podstawowych przybrzeżnych siedlisk ryb;
- stosowanie czasowo-przestrzennych zamknięć obszarów dla połowów w celu ochrony tarlisk i obszarów dojrzewania narybku;
- aktualizacje dotyczące minimalnych wielkości wyładunku gatunków wymienionych w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006.

Dwa elementy (tj. wprowadzenie elektronicznych systemów monitorowania dotyczących wszystkich statków objętych planem wieloletnim oraz dodatkowe wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego) nie zostały ujęte we wniosku, ponieważ za właściwsze uznano przekrojowe ramy prawne.

„Proces katański”

W lutym 2016 r., podczas posiedzenia wysokiego szczebla, które wyznaczyło początek procesu katańskiego, uczestnicy uznali postępy poczynione w zakresie opinii naukowej, międzyrządowej współpracy za pośrednictwem GFCM oraz (w mniejszym stopniu) przyjęcia środków zarządzania dotyczących niektórych stad ryb. Z drugiej strony zauważono, że nie przełożyło się to na poprawę stanu stad ryb. Ponad 90 % ocenionych handlowych stad ryb w Morzu Śródziemnym jest eksploatowanych w stopniu znacznie przekraczającym bezpieczne granice biologiczne, a stan wielu stad pozostaje nieznan. Aby temu zaradzić, uczestnicy jednomyślnie wezwali do ponownego zobowiązania do podjęcia konkretnych działań na rzecz odbudowy łowisk Morza Śródziemnego.

Ten polityczny impuls spowodował, że w czerwcu 2016 r. zorganizowano posiedzenie dyrektorów ds. rybołówstwa z ośmiu państw członkowskich położonych nad Morzem

¹⁷ *Opinia w sprawie planu wieloletniego dotyczącego połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego, Rzym (MEDAC(2017)270 z 7.11.2017).*

Śródziemnym, które miało na celu wyjście poza ogólne zobowiązania sporządzone na papierze i zapewnienie, aby UE podjęła konkretne działania, by wywiązać się ze swoich obowiązków. Uczestnicy wskazali również priorytetowe obszary, w których należy wprowadzić dodatkowe środki krajowe. W odniesieniu do zachodniej części Morza Śródziemnego Francja i Hiszpania zaproponowały ustanowienie wspólnego czasowo-przestrzennego zamknięcia obszarów w Zatoce Lwiej, aby ograniczyć nakład połowowy i poprawić selektywność dotyczącą morszczuka europejskiego.

Proces konsultacji zakończył się w marcu 2017 r. podpisaniem deklaracji ministerialnej w sprawie zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym¹⁸, w której określono nowe ramy strategiczne dotyczące zarządzania rybołówstwem w regionie oraz zestaw pięciu działań mających przyczynić się do osiągnięcia wymiernych rezultatów w ciągu najbliższych 10 lat. Inicjatywa ta jest częścią działania podjętego na poziomie UE w celu odbudowania stad ryb w zachodniej części Morza Śródziemnego do poziomów zrównoważonych.

Konsultacje publiczne

W okresie od dnia 30 maja do dnia 30 września 2016 r. DG MARE przeprowadziła internetowe konsultacje publiczne w sprawie „planu wieloletniego dotyczącego połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego”. Ogólnym celem było zgromadzenie uwag i poglądów zainteresowanych stron, szczególnie na początkowym etapie opracowywania.

Respondentów poproszono o wypełnienie kwestionariusza składającego się z pytań otwartych i zamkniętych, z których sześć dotyczyło respondentów, a 18 – biologicznych, technicznych i społeczno-gospodarczych aspektów połowów dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego. Zagadnienia obejmowały postrzeganie problemu, warianty w zakresie zarządzania oraz zakres stosowania i treść potencjalnego planu wieloletniego.

Najważniejsze ustalenia były następujące¹⁹:

- 1) zdecydowana większość respondentów zgodziła się co do tego, że obecne ramy zarządzania (tj. krajowe plany zarządzania zgodne z rozporządzeniem dotyczących Morza Śródziemnego) nie są wystarczające, aby osiągnąć cele WPRyb. Ponadto 67 % uznało, że uzupełnienie obecnych ram krótkoterminowymi środkami na poziomie krajowym lub unijnym nie byłoby wystarczające, aby osiągnąć te cele;
- 2) większość respondentów przyjęła pogląd, że obecne ramy zarządzania w wielu aspektach zostały nieodpowiednio oraz w nierównym stopniu wdrożone w różnych państwach i flotach rybackich. Do ich nieskuteczności przyczyniły się dwa główne czynniki: (i) brak zaangażowania zainteresowanych stron (w tym sektora rybołówstwa) w opracowywanie środków oraz (ii) brak skutecznych kontroli;
- 3) większość respondentów uznała unijny plan wieloletni dotyczący połowów dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego za najlepsze rozwiązanie długoterminowe. Podejście to uzasadniono wielogatunkowym charakterem połowów, liczbą zaangażowanych państw członkowskich oraz interakcjami między różnymi narzędziami połowowymi i rodzajami połowów;

¹⁸ *Konferencja ministerialna w sprawie zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym; Ministerialna deklaracja z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever ([Malta, dnia 30 marca 2017 r.](#)).*

¹⁹ *Konsultacje publiczne w sprawie planu wieloletniego dotyczącego połowów eksploatujących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego ([DG MARE, od dnia 30 maja 2016 r. do dnia 30 września 2016 r.](#)).*

- 4) zdecydowana większość poparła włączenie do planu wieloletniego celów obejmujących: (i) osiągnięcie maksymalnych podtrzymywalnych połowów; (ii) przyjęcie skutecznych i przejrzystych ram zarządzania; (iii) wzmocnienie systemów kontroli, monitorowania i nadzoru; oraz (iv) zapewnienie społeczno-gospodarczej stabilności w sektorze rybołówstwa;
- 5) w ramach konsultacji publicznych przeanalizowano również kwestię określenia alternatywnych środków dotyczących połowów dennych na Morzu Śródziemnym, takich jak ustalenie całkowitych dopuszczalnych połowów. Organizacje pozarządowe i niektórzy obywatele poparli te środki. Żadne ze stowarzyszeń rybaków ani żadna z administracji publicznych nie poparły jednak tej propozycji, powołując się na zawłość związaną z zastosowaniem wymogu całkowitych dopuszczalnych połowów w odniesieniu do połowów wielogatunkowych;
- 6) niemal wszyscy respondenci poparli połączenie systemu nakładów połowowych z technicznymi środkami ochronnymi jako najlepszy sposób zarządzania połowami dennymi w zachodniej części Morza Śródziemnego. Do środków cieszących się największym poparciem należały: zamknięcia czasowo-przestrzenne, zmiany techniczne mające na celu poprawę selektywności, minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oraz systemy współzarządzania.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Naukowymi i technicznymi aspektami niniejszej inicjatywy w głównej mierze zajęły się: Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), DG MARE oraz Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA). Dwie grupy robocze ekspertów STECF odbyły spotkania w latach 2015 i 2016, aby sporządzić biologiczną ocenę wariantów strategicznych oraz przedstawić opinie w sprawie różnych aspektów planu wieloletniego. W 2017 r. służby Komisji wskazały zainteresowane strony, których dotyczy przedmiotowa kwestia, oraz dokonały analizy społeczno-gospodarczej. EUMOFA dostarczyło uzupełniających danych na temat dynamiki rynku w zachodniej części Morza Śródziemnego.

Ocenę stanu stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego opracowano na podstawie najnowszej pracy STECF oraz Naukowego Komitetu Doradczego GFCM.

Ponadto w przedmiotowej inicjatywie uwzględniono dwa badania:

- retrospektywną ocenę rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego²⁰ wykorzystano, aby dokonać przeglądu wdrożenia tego rozporządzenia przez państwa członkowskie oraz ocenić zakres, w jakim przyczyniło się ono do osiągnięcia celów WPRyb. Studium przypadku Zatoki Lwiej było kluczowe dla określenia charakteru problemu; oraz
- dogłębną analizę planów zarządzania państw członkowskich przeprowadzoną przez STECF^{21,22} która przyczyniła się do określenia problemu, szczególnie w odniesieniu do przyczyn uznania planów za niewystarczające do osiągnięcia zrównoważonych poziomów połowów do 2020 r.

²⁰ *Retrospektywna ocena rozporządzenia dotyczącego Morza Śródziemnego – sprawozdanie końcowe, s. 230 (sprawozdanie oczekuje na publikację przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej) (MRAG(2016)).*

²¹ *Opinia naukowa na temat zgodności planów zarządzania z wymogami wspólnej polityki rybołówstwa na Morzu Śródziemnym. Umowa szczegółowa nr 9, zadanie 4 (opinia naukowa ad hoc w celu wsparcia realizacji wspólnej polityki rybołówstwa) – zmienione sprawozdanie, 8.8.2014. (MAREA(2014)).*

²² *Sprawozdanie z 49. posiedzenia plenarnego (PLEN-15-02).*

Dodatkowe materiały pomocnicze zgromadzono poprzez badania publikacji naukowych, sprawozdań technicznych i książek.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z *Wytycznymi w sprawie lepszego stanowienia prawa* Komisja przygotowała ocenę skutków, w której zgromadzono i przeanalizowano wszelkie niezbędne dowody wspierające niniejszą inicjatywę. Obejmowała ona weryfikację istnienia problemu, wskazanie głównych wariantów strategicznych oraz zbadanie ich potencjalnych skutków środowiskowych, społecznych i gospodarczych.

Dwa poważne problemy wpływają na połowy denne w zachodniej części Morza Śródziemnego. Są nimi: wysokie poziomy przełowienia oraz nieskuteczne ramy regulacyjne. Jako główną przyczynę przełowienia wskazano nadmierne wykorzystywanie zdolności połowowej (tj. zbyt wiele statków i zbyt duże nakłady połowowe). Jednocześnie obecne ramy regulacyjne są nieskuteczne we względu na swój ograniczony zakres stosowania, powolne i nieodpowiednie wdrażanie oraz brak zaangażowania zainteresowanych stron. Problemy te przyczyniły się – bezpośrednio lub pośrednio – do niepokojącego stanu stad dennych (tj. ponad 80 % ocenionych stad jest przełowionych, a biomasa niektórych z nich jest bardzo niska, co wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo załamania), a także spowodowały konsekwencje społeczno-gospodarcze dla rybaków i sektora rybołówstwa oraz wywarły wpływ na środowisko morskie.

Problemy opisane powyżej dotyczą głównie flot unijnych z Hiszpanii, Francji i Włoch. Według danych zgłoszonych w ramach unijnego gromadzenia danych dotyczących rybołówstwa, niniejsza inicjatywa może mieć wpływ na około 13 000 statków²³. Około 76 % z nich stanowią statki włoskie, 15 % – hiszpańskie, a 9 % – francuskie. Najmniejsze segmenty floty to w dużej mierze pasywne narzędzia połowowe i taklowce (blisko 10 400 statków łowiących w przybliżeniu 1 500 ton), a największe to głównie trawlerzy denne (blisko 2 800 statków łowiących w przybliżeniu 13 500 ton). Przeważająca większość zaangażowanych przedsiębiorstw rybackich to mikroprzedsiębiorstwa (średnio 89 % przedsiębiorstw posiada wyłącznie jeden statek).

W związku z tym rozważono trzy warianty strategiczne:

- wariant 1 „Brak zmiany w polityce” lub utrzymanie *status quo* (tzn. obecne ramy regulacyjne byłyby nadal stosowane) – wykorzystywany jest jako punkt odniesienia, z którym porównuje się pozostałe warianty;
- wariant 2 „Zmiana obecnych ram zarządzania” – krajowe plany zarządzania zostałyby poddane przeglądowi, aby uwzględnić cele WPRyb, głównie poprzez: zmiany ich obecnego zakresu stosowania (pod względem stad ryb, połowów i objętego obszaru); nowe cele ochronne takie jak maksymalny podtrzymywalny połów; wymierne cele i ramy czasowe; a także nowe zabezpieczenia; oraz
- wariant 3 „Przyjęcie planu wieloletniego na poziomie UE” – celem byłoby zapewnienie, aby kwestię flot rybackich w UE połowiących stada denne w zachodniej części Morza Śródziemnego obejmowały uproszczone, zintegrowane ramy regulacyjne na poziomie UE.

²³ *Oczekuje się, że wartości te są niższe, ponieważ oficjalne włoskie dane obejmują całkowitą liczbę statków pływających po całym Morzu Śródziemnym. Według STECF 16-11 około 9 000 statków pływa wyłącznie w zachodniej części Morza Śródziemnego. W ocenie skutków wykorzystane zostały jednak oficjalne dane zgłoszone przez państwa członkowskie w ramach gromadzenia danych.*

Biorąc pod uwagę wszelkie zgromadzone i przeanalizowane w procesie oceny skutków dowody, preferowanym wariantem jest wariant 3: plan wieloletni na poziomie UE. Przyczyny takiego wyboru wymieniono poniżej:

- 1) plan wieloletni miałby więcej pozytywnych skutków środowiskowych. W szczególności prawdopodobieństwo osiągnięcia celów w zakresie śmiertelności połowowej w przypadku wszystkich stad wynosiłoby około 36 %. Choć wskaźnik ten nadal pozostaje niski i daleki od osiągnięcia celu dotyczącego MSY, zapewnia on lepsze wyniki niż wariant 1 (0 %) i wariant 2 (28 %);
- 2) około 70 % ocenionych stad zostałoby odbudowanych do poziomów biomasy stada tarłowego (SBB) przekraczających zapobiegawczy punkt referencyjny (BPA), w porównaniu do 5 % w przypadku wariantu 1 i 72 % w przypadku wariantu 2. W planie wprowadzone zostałyby również zabezpieczenia dotyczące biomasy, nakładające wymóg wstępnego określania środków pozwalających odbudować stada, które wypadają poza bezpieczne granice biologiczne, a zatem również zwiększające prawdopodobieństwo utrzymania zrównoważonych poziomów biomasy. Ponadto osiągnięcie celu w zakresie F_{MSY} w ramach wariantu 2 jest naturalnie bardziej ryzykowne niż w ramach planu, z dwóch podstawowych dowodów: (i) należy spełnić dużo więcej warunków, aby zapewnić skuteczne ramy zarządzania (np. większa współpraca, harmonizacja, koordynacja wśród państw członkowskich); oraz (ii) nawet jeśli obecne ramy zostaną zmienione, nie ma gwarancji, że położy to kres niedostatecznemu wdrażaniu obserwowanemu dotychczas;
- 3) chociaż stosowanie planu wiąże się ze wzrostem kosztów związanych z zatrudnieniem przejściowym i rentownością, które są wynikiem ograniczeń nakładów połowowych, oczekuje się, że do 2025 r. wyniki społeczno-gospodarcze będą lepsze wśród wszystkich flot, przy wyłączeniu jednej floty zagrożonej ryzykiem finansowym do 2025 r. (w przypadku wariantu 1 dziewięć segmentów floty byłoby zagrożonych ryzykiem finansowym, a w przypadku wariantu 2 – cztery);
- 4) w porównaniu z obecnymi krajowymi planami zarządzania plan wieloletni byłby uproszczony (jedne ramy regulacyjne), stabilny (dotyczy perspektywy długookresowej) i przejrzysty (trzy państwa członkowskie, których dotyczy sytuacja, wspólnie działałyby na rzecz przywrócenia śmiertelności połowowej do zrównoważonych poziomów);
- 5) plany wieloletnie są bardziej spójne ze zreformowaną WPRybn, szczególnie art. 2, ponieważ są zdecydowanie preferowanym narzędziem do zarządzania zrównoważoną eksploatacją stad ryb.

Ponadto szeroko zakrojone konsultacje wykazały, że większość zainteresowanych stron (administracje publiczne, sektor rybołówstwa, organizacje pozarządowe oraz ogół społeczeństwa) uznaje unijny plan wieloletni za najlepszy wariant zarządzania połowami dennymi w zachodniej części Morza Śródziemnego.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Chociaż niniejszy wniosek nie stanowi inicjatywy w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji, przyczyniłby się on do wprowadzenia uproszczonych, stabilniejszych i bardziej przejrzystych ram zarządzania. Uproszczenia będzie można się spodziewać po okresie przejściowym, ponieważ plan wieloletni zastąpiłby przepisy obecnie rozproszone wśród krajowych planów zarządzania oraz zapewniłby spójność różnych narzędzi zarządzania stosowanych w przypadku tego rodzaju połowów.

We wniosku przewidziano by również bardziej przejrzysty system dotyczący przekładania opinii naukowej na środki zarządzania. Naukowcy w ujęciu rocznym przekazywaliby swoje opinie naukowe, które dotyczyłyby również limitów połowowych zapewniających zrównoważone poziomy połowów, na których podstawie Komisja opracowywałaby roczny wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Brak wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie niektórych skutków stosowania środków zarządzania jest częścią rutynowych prac związanych z wdrażaniem WPRyb. Zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi gromadzenia danych państwa członkowskie już gromadzą dane, które byłyby wymagane do monitorowania społeczno-gospodarczych i środowiskowych skutków wniosku. STECF już przekazuje opinie naukowe na temat przedmiotowych stad dennych (tj. morszczuka europejskiego, barbaty, krewetki niebiesko-czerwonej, krewetki głębokowodnej różowej, krewetki czerwonej i homarca). Skutki dla rynku będą monitorowane za pośrednictwem Europejskiego Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA).

Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sprawie WPRyb w planie wieloletnim przewiduje się jego przegląd po wstępnej ocenie *ex post*, w szczególności w celu uwzględnienia zmian opinii naukowych. STECF dokonałby oceny planu i jego skutków pięć lat po wejściu planu w życie. Komisja następnie złożyłaby sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Wcześniejsze przeprowadzenie oceny nie jest wykonalne, ponieważ istniałby znaczący odstęp czasu między wdrożeniem planu a punktem, w którym dane wymagane do oceny byłyby dostępne. Okresowość oceny nie oznacza jednak, że prawodawcy nie mogą zmienić planu w odpowiedzi na zmiany naukowe, polityczne lub społeczno-gospodarcze.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Główne elementy planu, zgodne z przepisami dotyczącymi zasad, celów i treści planów wieloletnich (art. 9 i 10 rozporządzenia w sprawie WPRyb) są następujące:

- **zakres:** wniosek ma zastosowanie do stad gatunków docelowych połowów dennych (tj. morszczuka europejskiego, barbaty, krewetki głębokowodnej różowej, krewetki niebiesko-czerwonej, krewetki czerwonej i homarca), stad stanowiących przyłów i innych stad dennych, w odniesieniu do których nie ma wystarczających danych. Ma również zastosowanie do komercyjnych i rekreacyjnych połowów tych stad w zachodniej części Morza Śródziemnego (tj. na podobszarach GFCM 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11);
- **cele:** wniosek ma na celu przyczynienie się do osiągnięcia celów zawartych w art. 2 rozporządzenia w sprawie WPRyb, którymi są w szczególności osiągnięcie

maksymalnego podtrzymywalnego połowu, stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami i wdrażanie podejścia ekosystemowego. Wniosek przyczyni się również do ułatwienia wdrażania obowiązku wyładunku;

- **wymierne cele:** proponowane wartości docelowe śmiertelności połowowej stanowią przedziały F_{MSY}, wyrażone jako biomasa stada tarłowego, i należy je osiągnąć najpóźniej do 2020 r. Przedziały umożliwią zarządzanie przedmiotowymi stadami oparte na zasadzie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, jednocześnie dopuszczając pewną elastyczność w kwestii połowów wielogatunkowych;
- **punkty odniesienia do celów ochrony:** proponowane punkty odniesienia do celów ochrony, wyrażone jako biomasa stada tarłowego, są zgodne z opiniami naukowymi dotyczącymi Morza Śródziemnego. W odniesieniu do każdego stada we wniosku wprowadza się graniczny punkt odniesienia (lub najniższą biomasę tarłową, B_{LM}), po osiągnięciu którego (której) stado będzie poważnie zagrożone załamaniem, i zapobiegawczy punkt referencyjny (lub biomasę referencyjną ostrożnego zarządzania, B_{PA}) jako margines błędu;
- **zabezpieczenia i środki naprawcze:** we wniosku wprowadza się środki zabezpieczające umożliwiające odbudowę stada w wypadku przekroczenia zapobiegawczego punktu referencyjnego lub granicznego punktu odniesienia. Środki te mogą obejmować szereg różnych działań, w tym środki nadzwyczajne państwa członkowskiego lub Komisji;
- **system nakładów połowowych:** we wniosku wprowadza się system nakładów połowowych na szczeblu UE dotyczący wszystkich włoków na obszarach i kategorii długości statków określonych w załączniku I. Każdego roku na podstawie opinii naukowych Rada podejmie decyzję w kwestii maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego (liczby dni połowowych) dla każdej grupy nakładu połowowego w podziale na państwa członkowskie. Ponadto we wniosku przewiduje się znaczne zmniejszenie nakładu w pierwszym roku wdrażania, zgodnie z opinią naukową;
- **obszary zamknięte:** jako środek uzupełniający we wniosku określono czasowo-przestrzenne zamknięcie zakazujące stosowania włoków na obszarze określonym izobatą 100 m od dnia 1 maja do dnia 31 lipca każdego roku. Pozwoliłoby to zarezerwować strefę przybrzeżną dla stosowania bardziej selektywnych narzędzi połowowych, aby chronić obszary dojrzewania narybku i wrażliwe siedliska, oraz umożliwiłoby społecznie zrównoważony rozwój tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego. Ponieważ zmniejszenie wysokiej śmiertelności połowowej morszczuka europejskiego jest istotne z punktu widzenia społeczno-gospodarczego i jest pilnie potrzebne, promuje się wprowadzenie, za pomocą regionalizacji, dodatkowych obszarów zamkniętych w celu ochrony osobników morszczuka europejskiego będących w okresie tarła;
- **obowiązek wyładunku:** we wniosku znajdują się szczegółowe informacje na temat długoterminowego wdrażania obowiązku wyładunku. W szczególności wprowadza się przepisy dotyczące regionalizacji potrzebne do zwiększenia lub zmiany zakresu wyłączeń dotyczących gatunków, w przypadku których wykazano wysokie wskaźniki przeżycia, oraz wyłączeń *de minimis*;
- **współpraca regionalna:** we wniosku ustanawia się mechanizmy współpracy regionalnej państw członkowskich z myślą o przyjęciu przepisów dotyczących

obowiązku wyładunku i wprowadzeniu konkretnych środków ochronnych, w tym środków technicznych, które dotyczą niektórych stad;

- **monitorowanie i ocena:** w ramach wniosku wprowadza się naukowe monitorowanie pozwalające oceniać postępy w dążeniu do osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do stad gatunków docelowych połowów dennych i, w miarę możliwości, stad stanowiących przyłów. Jest to bardzo istotne dla Morza Śródziemnego, ponieważ pozwoli na regularną ocenę stad uwzględnionych w planie. Sam plan zostanie poddany ocenie po pięciu latach wdrażania.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające plan wieloletni dotyczący połowów eksploatujących stada denne
w zachodniej części Morza Śródziemnego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest stroną, określono obowiązek ochrony, w tym utrzymania lub odtwarzania populacji poławianych gatunków na poziomach, które mogą zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów (MSY).
- (2) Podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Nowym Jorku w 2015 r., Unia i państwa członkowskie zobowiązały się, by do 2020 r. skutecznie uregulować odławianie i zaprzestać przelowień, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów i destrukcyjnych praktyk połowowych oraz wdrożyć uzasadnione naukowo plany zarządzania w celu odbudowania w jak najkrótszym czasie stad ryb co najmniej do poziomów zdolnych do uzyskania MSY wynikającego z ich cech biologicznych.
- (3) W deklaracji ministerialnej z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever z dnia 30 marca 2017 r.²⁵ określono nowe ramy zarządzania rybołówstwem w basenie Morza Śródziemnego i opracowano program prac zawierający pięć konkretnych działań na najbliższe 10 lat. Jednym z podjętych zobowiązań jest ustanowienie planów wieloletnich.
- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013²⁶ ustanowiono przepisy wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. WPRyb powinna przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi

²⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁵ Ministerialna deklaracja z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever. Konferencja ministerialna w sprawie zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym ([Malta, dnia 30 marca 2017 r.](#)).

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ([Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22](#)).

gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r.

- (5) Do celów WPRyb należą między innymi: zapewnienie, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej, stosowanie podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem oraz wdrożenie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem.
- (6) Aby osiągnąć cele WPRyb, należy odpowiednio przyjąć szereg środków ochronnych, takich jak: plany wieloletnie, środki techniczne, środki w zakresie ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (7) Zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plany wieloletnie są oparte na opiniach naukowych, technicznych i ekonomicznych. Zgodnie z tymi przepisami plan wieloletni przewidziany w niniejszym rozporządzeniu zawiera cele ogólne, cele wymierne opatrzone wyraźnymi ramami czasowymi, punkty odniesienia do celów ochrony, środki ochronne i środki techniczne mające na celu uniknięcie i ograniczenie przypadkowych połowów.
- (8) „Najlepsze dostępne opinie naukowe” odnoszą się do powszechnie dostępnych opinii naukowych, których podstawę stanowią najbardziej aktualne dane i metody naukowe i które zostały wydane albo potwierdzone przez niezależną instytucję naukową uznaną na szczeblu unijnym lub międzynarodowym.
- (9) Komisja powinna pozyskać najlepsze dostępne opinie naukowe na temat stad objętych zakresem stosowania planu wieloletniego. W tym celu powinna w szczególności zasięgnąć opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa („STECF”). Komisja powinna zwłaszcza pozyskać powszechnie dostępne opinie naukowe, w tym opinie dotyczące połowów wielogatunkowych, w których uwzględniono plan przewidziany w niniejszym rozporządzeniu i w których określono przedziały F_{MSY} i punkty odniesienia do celów ochrony (B_{PA} i B_{LIM}).
- (10) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1967/2006²⁷ ustanowiono ramy zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego i nałożono na państwa członkowskie wymóg przyjęcia planów zarządzania dotyczących połowu ryb prowadzonego za pomocą włoków, niewodów pełnomorskich, niewodów dobrzeżnych, sieci okrążających i drag na wodach terytorialnych tych państw.
- (11) Francja, Włochy i Hiszpania przyjęły plany zarządzania na mocy rozporządzenia (WE) nr 1967/2006. Plany te nie są jednak ze sobą spójne i nie uwzględniono w nich wszystkich narzędzi połowowych stosowanych do eksploatacji stad dennych oraz międzystrefowego rozmieszczenia niektórych stad i flot rybackich. Poza tym plany te okazały się nieskuteczne w osiągnięciu celów określonych w ramach WPRyb. Państwa członkowskie i zainteresowane strony wyraziły swoje poparcie dla opracowania i wdrożenia na szczeblu unijnym planu wieloletniego dotyczącego przedmiotowych stad.
- (12) STECF wykazał, że eksploatacja większości stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego znacznie przekracza poziomy wymagane do osiągnięcia MSY.

²⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 ([Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6](#)).

- (13) Należy zatem ustanowić plan wieloletni („plan”) dotyczący ochrony i zrównoważonej eksploatacji stad dennyh w zachodniej części Morza Śródziemnego.
- (14) W planie tym należy uwzględnić wielogatunkowy charakter połowów i różnice w dynamice stad docelowych, tj. morszczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*), barbaty (*Mullus barbatus*), krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*), homarca (*Nephrops norvegicus*) krewetki niebiesko-czerwonej (*Aristeus antennatus*) i krewetki czerwonej (*Aristaeomorpha foliacea*). Należy w nim również uwzględnić gatunki odławiane jako przyłów i stada denne, w odniesieniu do których nie ma wystarczających danych. Plan powinien mieć zastosowanie do połowów dennyh (w szczególności z wykorzystaniem włoków, sieci dennyh, pułapek i takli), które są prowadzone na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie poza wodami Unii w zachodniej części Morza Śródziemnego.
- (15) Z uwagi na ich znaczenie plan przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien obejmować połowy rekreacyjne stad dennyh w zachodniej części Morza Śródziemnego. W planie wieloletnim przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu należy dopuścić możliwość zastosowania specjalnych środków zarządzania na obszarach, na których tego rodzaju połowy mają istotny wpływ na stada
- (16) Zakres geograficzny planu wieloletniego należy określić na podstawie geograficznego rozmieszczenia stad według wskazań najlepszych dostępnych opinii naukowych. W wyniku uzyskania bardziej aktualnych informacji naukowych w przyszłości może zaistnieć konieczność wprowadzenia zmian do geograficznego rozmieszczenia stad określonego w planie wieloletnim. W związku z tym Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych dostosowujących geograficzne rozmieszczenie stad określone w planie wieloletnim, jeżeli z opinii naukowej wynika, że geograficzne rozmieszczenie danych stad uległo zmianie.
- (17) Celem planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu powinno być przyczynienie się do realizacji założeń WPRyb, a w szczególności osiągnięcie i utrzymanie MSY stad docelowych, wdrożenie obowiązku wyładunku dotyczącego stad dennyh, których dotyczy minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony, przyczynianie się do propagowania odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, uwzględnienie przybrzeżnego rybołówstwa i aspektów społeczno-ekonomicznych. Za pomocą planu należałoby również wdrażać ekosystemowe podejście do zarządzania rybołówstwem, aby zminimalizować negatywny wpływ działalności połowowej na ekosystem morski. Plan powinien być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska (zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE²⁸) oraz z celami dyrektywy 2009/147/WE²⁹ i dyrektywy Rady 92/43/EWG³⁰.
- (18) Należy ustanowić docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej (F) odpowiadający celowi, jakim jest osiągnięcie i utrzymanie MSY wyrażony jako przedziały wartości, które są spójne z osiągnięciem MSY (tj. F_{MSY}). Przedziały te, oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, są niezbędne do zapewnienia elastyczności, która

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ([Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19](#)).

²⁹ Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7](#)).

³⁰ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ([Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7](#)).

pozwole na uwzględnianie zmian w opiniach naukowych, przyczyni się do wdrożenia obowiązku wyładunku oraz uwzględni połowy wielogatunkowe. Zgodnie z przedmiotowym planem ustala się je, aby zapewnić maksymalnie 5-procentowe ograniczenie wysokiego odłowu długoterminowego w stosunku do MSY. Ponadto górny limit F_{MSY} jest ograniczony, tak aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej najniższej biomasy tarłowej (B_{LIM}) nie przekraczało 5 %.

- (19) Na potrzeby ustalania uprawnień do połowów należy stosować przedziały F_{MSY} dla „zwykłego wykorzystania” oraz, jeśli stan przedmiotowego stada zostanie uznany za dobry, przedziały F_{MSY} o większej elastyczności. Uprawnienia do połowów należy ustalać do wysokości bardziej elastycznego limitu wyłącznie wówczas, gdy na podstawie opinii naukowej jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połowów wielogatunkowych, do uniknięcia szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej lub w celu ograniczenia rocznych wahań w wysokości uprawnień do połowów.
- (20) W przypadku stad, dla których dostępne są wartości docelowe MSY, oraz na potrzeby stosowania środków zabezpieczających należy określić punkty odniesienia do celów ochrony wyrażone jako zapobiegawcze punkty referencyjne (B_{PA}) oraz graniczne punkty odniesienia biomasy (B_{LIM}).
- (21) Należy wprowadzić odpowiednie środki ochronne w celu zapewnienia osiągnięcia wartości docelowych i, w razie potrzeby, uruchomienia środków naprawczych między innymi w sytuacji, gdy wielkość stada spadnie poniżej punktów odniesienia do celów ochrony. Środki naprawcze powinny obejmować środki nadzwyczajne zgodne z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, uprawnienia do połowów i inne konkretne środki ochronne.
- (22) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 „uprawnienia do połowów” muszą być zgodne z celami, ramami czasowymi i marginesami określonymi w planach wieloletnich. Na potrzeby planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu uprawnienie do połowów oznacza określone ilościowo prawne upoważnienie do łowienia, wyrażone jako nakład połowowy lub wielkość połowów.
- (23) W celu zapewnienia przejrzystego dostępu do zasobów rybnych i osiągnięcia wartości docelowych śmiertelności połowowej należy wprowadzić unijny system nakładów połowowych w odniesieniu do włoków, które stanowią główne narzędzie połowowe stosowane w eksploatacji stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego. W tym celu należy określić grupy nakładu połowowego, aby umożliwić Radzie coroczne ustalanie maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego, wyrażonego liczbą dni połowowych. W stosownych przypadkach system nakładów połowowych powinien objąć inne narzędzia połowowe.
- (24) Ze względu na to, że sytuacja prawie wszystkich stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego budzi obawy – a także aby zmniejszyć obecne wysokie poziomy śmiertelności połowowej – system nakładów połowowych powinien przyczynić się do znacznego zmniejszenia nakładu w pierwszym roku wdrażania planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.
- (25) Jeżeli z opinii naukowych wynika, że połowy rekreacyjne mają znaczny wpływ na śmiertelność połowową przedmiotowych stad, Rada powinna te połowy uwzględnić. W tym celu Rada może ustalić uprawnienia do połowów za pośrednictwem systemu nakładów połowów komercyjnych, w którym uwzględni wielkość połowów rekreacyjnych, lub wprowadzić inne środki ograniczające połowy rekreacyjne.

- (26) Jeżeli z opinii naukowych wynika, że system nakładów połowowych nie wystarcza do osiągnięcia celów lub wartości docelowych planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, należy wprowadzić środki zarządcze oparte na całkowitych dopuszczalnych połowach i tym samym uzupełnić system nakładów połowowych.
- (27) Państwa członkowskie powinny zastosować konkretne środki w celu zapewnienia, aby system nakładów połowowych był skuteczny i wykonalny, przez zastosowanie metody przydzielania kwot nakładu połowowego zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, opracowywanie wykazu statków, wydawanie upoważnień do połowów oraz rejestrowania i przekazywanie istotnych danych dotyczących połowów.
- (28) W celu ochrony obszarów dojrzewania narybku i wrażliwych siedlisk oraz zabezpieczenia tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego należy regularnie rezerwować strefę przybrzeżną dla stosowania bardziej selektywnych narzędzi połowowych. W związku z tym w ramach planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zamknięcie dotyczące włoków wykorzystywanych na obszarze określonym izobatą 100 m, które trwa przez trzy miesiące w roku.
- (29) W odniesieniu do stad dennych należy zastosować dalsze środki ochronne. W szczególności należy, zgodnie z opiniami naukowymi, wprowadzić dodatkowe zamknięcia na obszarach dużych skupisk tarłowych w celu ochrony populacji dorosłych osobników morszczuka europejskiego, która poniosła znaczne szkody.
- (30) W odniesieniu do stad stanowiących przyłów i stad dennych, w przypadku których nie ma wystarczających danych, należy stosować podejście ostrożnościowe. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że potrzebne są środki naprawcze, należy przyjąć konkretne środki ochronne zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (31) W planie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu należy określić dodatkowe techniczne środki ochronne, które zostaną przyjęte za pomocą aktów delegowanych. Jest to niezbędne do osiągnięcia celów planu, w szczególności w odniesieniu do ochrony stad dennych i zwiększenia selektywności.
- (32) Aby zapewnić spełnienie obowiązku wyładunku ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w planie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu należy określić dodatkowe środki zarządzania zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (33) W celu umożliwienia szybkiego dostosowania planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu do postępu technicznego i naukowego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie naprawczymi i technicznymi środkami ochronnymi, wdrożyć obowiązek wyładunku oraz zmienić niektóre elementy planu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa³¹. W szczególności, aby zapewnić równy udział w przygotowywaniu aktów delegowanych, Parlament Europejski i Rada powinny otrzymywać wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych

³¹ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa ([Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1](#)).

instytucji powinni mieć możliwość systematycznego uczestniczenia w spotkaniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (34) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić termin składania wspólnych rekomendacji przez państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu.
- (35) Aby ocenić postępy w dążeniu do osiągnięcia MSY, plan przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien umożliwiać regularne monitorowanie naukowe przedmiotowych stad i, w miarę możliwości, stad stanowiących przyłów.
- (36) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja powinna przeprowadzać okresową ocenę stosowności oraz skuteczności niniejszego rozporządzenia. Ocena ta powinna nastąpić po ocenie okresowej planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, a także się na niej opierać, oraz powinna zostać przeprowadzona na podstawie opinii naukowej wydanej przez STECF i nastąpić po wstępnym okresie pięciu lat, a następnie co pięć lat. Umożliwia to pełne wdrożenie obowiązku wyładunku, a także przyjęcie i wdrożenie regionalnych środków oraz wywarcie wpływu na stada i połowy. Pięć lat jest również minimalnym okresem wymaganym przez organy naukowe.
- (37) W celu zapewnienia pewności prawa należy wyjaśnić, że środki czasowego zaprzestania przyjęte w celu zrealizowania założeń planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu mogą być uznane za kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 508/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady³².
- (38) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przed opracowaniem planu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu należy ocenić jego prawdopodobne skutki ekonomiczne i społeczne³³,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się plan wieloletni („plan”) dotyczący ochrony i zrównoważonej eksploatacji stad dennych w zachodniej części Morza Śródziemnego.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do stad następujących gatunków:
 - a) krewetka niebiesko-czerwona (*Aristeus antennatus*) na podobszarze GFCM 1;
 - b) krewetka niebiesko-czerwona (*Aristeus antennatus*) na podobszarze GFCM 5;

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ([Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1](#)).

³³ Ocena skutków [include reference when published].

- c) krewetka niebiesko-czerwona (*Aristeus antennatus*) na podobszarze GFCM 6;
 - d) krewetka głębokowodna różowa (*Parapenaeus longirostris*) na podobszarze GFCM 1;
 - e) krewetka głębokowodna różowa (*Parapenaeus longirostris*) na podobszarze GFCM 5;
 - f) krewetka głębokowodna różowa (*Parapenaeus longirostris*) na podobszarze GFCM 6;
 - g) krewetka głębokowodna różowa (*Parapenaeus longirostris*) na podobszarach GFCM 9-10-11;
 - h) krewetka czerwona (*Aristaeomorpha foliacea*) na podobszarze GFCM 9;
 - i) krewetka czerwona (*Aristaeomorpha foliacea*) na podobszarze GFCM 10;
 - j) krewetka czerwona (*Aristaeomorpha foliacea*) na podobszarze GFCM 11;
 - k) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) na podobszarach GFCM 1-5-6-7;
 - l) morszczuk europejski (*Merluccius merluccius*) na podobszarach GFCM 9-10-11;
 - m) homarzec (*Nephrops norvegicus*) na podobszarze GFCM 5;
 - n) homarzec (*Nephrops norvegicus*) na podobszarze GFCM 6;
 - o) homarzec (*Nephrops norvegicus*) na podobszarze GFCM 9;
 - p) homarzec (*Nephrops norvegicus*) na podobszarze GFCM 11;
 - q) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 1;
 - r) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 5;
 - s) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 6;
 - t) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 7;
 - u) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 9 oraz
 - v) barbata (*Mullus barbatus*) na podobszarze GFCM 10.
3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do stad stanowiących przyłów poławianych w zachodniej części Morza Śródziemnego podczas poławiania stad, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie ma również zastosowanie do wszelkich pozostałych stad dennych złowionych w zachodniej części Morza Śródziemnego, w odniesieniu do których nie ma wystarczających danych.
4. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do komercyjnych i rekreacyjnych połowów stad dennych, o których mowa w ust. 2 i 3, jeżeli są prowadzone na wodach Unijnych lub przez unijne statki rybackie poza unijnymi wodami zachodniej części Morza Śródziemnego.
5. W niniejszym rozporządzeniu określono również szczegóły dotyczące wdrożenia obowiązku wyładunku na wodach Unii w zachodniej części Morza Śródziemnego w stosunku do wszystkich stad gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 2 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji zawartych w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009³⁴ i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, stosuje się następujące definicje:

- 1) „przedmiotowe stada” oznaczają stada, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 2) „przedział F_{MSY} ” oznacza przedział wartości określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności w opinii naukowej Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa („STECF”), w którym wynikiem wszystkich poziomów śmiertelności połowowej w granicach tego przedziału jest długoterminowy maksymalny podtrzymywalny połów („ MSY ”) w ramach danego modelu prowadzenia połowów i w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji odnośnych stad. Przedział jest ustalony w taki sposób, aby nie powodował ograniczenia długoterminowych odłowów przekraczającego 5 % w porównaniu z MSY . Jest ograniczony w taki sposób, aby prawdopodobieństwo spadku liczebności stad do wartości poniżej granicznego punktu odniesienia biomasy (B_{LIM}) nie przekraczało 5 %;
- 3) „wartość punktu F_{MSY} ” oznacza wartość szacowanej śmiertelności połowowej, która w danym modelu prowadzenia połowów i w obecnych warunkach środowiskowych zapewni długoterminowy maksymalny połów;
- 4) „ MSY_{FLOWER} ” oznacza najniższą wartość w przedziale F_{MSY} ;
- 5) „ MSY_{FUPPER} ” oznacza najwyższą wartość w przedziale F_{MSY} ;
- 6) „niższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od MSY_{FLOWER} do wartości punktu F_{MSY} ;
- 7) „wyższy zakres przedziału F_{MSY} ” oznacza przedział obejmujący wartości od wartości punktu F_{MSY} do MSY_{FUPPER} ;
- 8) „ B_{LIM} ” oznacza graniczny punkt odniesienia biomasy wyrażony jako biomasa stada tarłowego i określony na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, w szczególności na podstawie opinii STECF, poniżej którego to punktu zdolność reprodukcyjna może być ograniczona;
- 9) „ B_{PA} ” oznacza zapobiegawczy punkt referencyjny wyrażony jako biomasa stada tarłowego i określony w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności w opinii STECF, który to punkt daje pewność, że prawdopodobieństwo spadku biomasy stada tarłowego poniżej B_{LIM} nie przekracza 5 %;
- 10) „grupa nakładu połowowego” oznacza jednostkę zarządzania flotą danego państwa członkowskiego, dla której ustalany jest maksymalny dopuszczalny nakład połowowy;

³⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ([Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1](#)).

- 11) „dzień połowowy” oznacza dzień kalendarzowy liczony od godziny 0:00 do godziny 24:00, w którym prowadzona jest działalność połowowa;
- 12) „zachodnia część Morza Śródziemnego” oznacza wody na podobszarach geograficznych GFCM 1 (północne Morze Albozańskie), 2 (wyspa Alboran), 5 (Baleary), 6 (północna Hiszpania), 7 (Zatoka Lwia), 8 (Korsyka), 9 (Morze Liguryjskie i północne Morze Tyrreńskie), 10 (południowe Morze Tyrreńskie) i 11 (Sardynia), jak określono w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011³⁵.

Artykuł 3 *Cele*

1. Plan przyczynia się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności poprzez stosowanie podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem oraz zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morskich doprowadziła do odtworzenia i utrzymania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów, które mogą zapewnić MSY.
2. Plan przyczynia się do wyeliminowania odrzutów poprzez unikanie i ograniczanie w miarę możliwości przypadkowych połowów, a także do wdrożenia obowiązku wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad objętych minimalnymi rozmiarami odniesienia do celów ochrony i do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.
3. W ramach planu wdraża się podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Plan powinien być spójny z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska, w szczególności z celem, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska, jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE oraz z celami ustanowionymi w art. 4 i 5 dyrektywy 2009/147/WE oraz w art. 6 i 12 dyrektywy Rady 92/43/EWG.
4. W szczególności cele planu są następujące:
 - a) zapewnienie spełnienia warunków przedstawionych we wskaźniku 3 zawartym w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE; oraz
 - b) przyczynienie się do spełnienia warunków określonych w innych odnośnych wskaźnikach zawartych w załączniku I do dyrektywy 2008/56/WE proporcjonalnie do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu.
5. Środki przewidziane w planie wprowadza się na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych. W przypadku braku wystarczających danych w odniesieniu do odpowiednich stad stosuje się porównywalny poziom ochrony.

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego ([Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44](#)).

ROZDZIAŁ II

WARTOŚCI DOCELOWE, PUNKTY ODNIESIENIA DO CELÓW OCHRONY I ZABEZPIECZENIA

Artykuł 4 **Wartości docelowe**

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej przedmiotowych stad – zgodne z przedziałami F_{MSY} określonymi w art. 2 – zostają osiągnięte tak szybko, jak to możliwe, w sposób progresywny i stopniowy, do 2020 r., oraz utrzymują się w przedziałach F_{MSY} w późniejszym okresie.
2. W oparciu o ten plan występuje się, w szczególności do STECF, o ustalenie przedziałów F_{MSY} .
3. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ustalając uprawnienia do połowów Rada ustala je w odniesieniu do grupy przedmiotowych stad w przedziale F_{MSY} dostępnym w tym czasie dla najwrażliwszego stada.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 3 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone na poziomach niższych niż przedziały F_{MSY} .
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4 uprawnienia do połowów mogą zostać ustalone powyżej przedziału F_{MSY} dostępnego w tym czasie dla najwrażliwszego stada, pod warunkiem że wszystkie przedmiotowe stada są powyżej B_{PA} :
 - a) jeżeli – na podstawie opinii lub dowodów naukowych – zostanie to uznane za niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 w odniesieniu do połowów wielogatunkowych;
 - b) jeżeli – na podstawie opinii lub dowodów naukowych – zostanie to uznane za niezbędne do uniknięcia poważnej szkody dla stada z powodu dynamiki wewnątrz- lub międzygatunkowej; lub
 - c) w celu ograniczenia do maksymalnie 20 % wahań w zakresie uprawnień do połowów między następującymi po sobie latami.

Artykuł 5 **Punkty odniesienia do celów ochrony**

Do celów art. 6 w oparciu o niniejszy plan występuje się – w szczególności do STECF – o ustalenie następujących punktów odniesienia do celów ochrony:

- a) zapobiegawczych punktów referencyjnych, wyrażonych jako biomasa stada tarłowego (B_{PA}); oraz
- b) granicznych punktów odniesienia biomasy wyrażonych jako biomasa stada tarłowego (B_{LIM}).

Artykuł 6 **Zabezpieczenia**

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregokolwiek z przedmiotowych stad spadła poniżej zapobiegawczego punktu referencyjnego (B_{PA}), przyjmuje się środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowych stad do poziomów wyższych niż poziom umożliwiający osiągnięcie MSY. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 3 i 5, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie spójnym ze śmiertelnością połowową zredukowaną do poziomu znajdującego w przedziale F_{MSY} w odniesieniu do najwrażliwszego stada, z uwzględnieniem spadku biomasy.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregokolwiek z przedmiotowych stad spadła poniżej granicznego punktu odniesienia biomasy (B_{LIM}), podejmuje się dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia stada do poziomów wyższych niż poziom umożliwiający osiągnięcie MSY. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 3 i 5, wspomniane środki zaradcze mogą obejmować zawieszenie połowów ukierunkowanych na przedmiotowe stado i odpowiednie ograniczenie uprawnień do połowów.
3. Środki zaradcze, o których mowa w niniejszym artykule, mogą obejmować:
 - a) środki zgodnie z art. 7, 8, 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia; oraz
 - b) środki nadzwyczajne zgodnie z art. 12 i 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
4. Wyboru środków, o których mowa w niniejszym artykule, dokonuje się w zależności od charakteru, powagi, czasu trwania i powtarzalności sytuacji, w której biomasa stada tarłowego spada poniżej poziomów, o których mowa w art. 5.

ROZDZIAŁ III **UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW**

Artykuł 7 **System nakładów połowowych**

1. System nakładów połowowych stosuje się do wszystkich statków prowadzących połowy za pomocą włoków na obszarach i w kategoriach długości określonych w załączniku I.
2. Co roku na podstawie opinii naukowych Rada ustala maksymalny dopuszczalny nakład połowowy dla każdej grupy nakładu połowowego w podziale na państwa członkowskie.
3. W pierwszym roku wdrażania planu w znacznym stopniu zmniejsza się maksymalny dopuszczalny nakład połowowy w stosunku do poziomu bazowego przewidzianego w ust. 4, zgodnie z opiniami naukowymi.
4. Poziom bazowy, o którym mowa w ust. 3, ustala się w następujący sposób:
 - a) w pierwszym roku stosowania niniejszego rozporządzenia poziom bazowy oblicza się dla każdej grupy nakładu połowowego jako średni nakład wyrażony

jako liczba dni połowowych w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. i uwzględnia się tylko statki aktywne w tym okresie;

- b) w kolejnych latach stosowania niniejszego rozporządzenia poziom bazowy jest w każdym roku równy maksymalnemu dopuszczalnemu nakładowi połowowemu w poprzednim roku.
5. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że prowadzone są znaczące połowy danego stada za pomocą narzędzi połowowych innych niż włoki, w stosunku do tego konkretnego narzędzia lub narzędzi ustala się poziomy nakładów połowowych w oparciu o te opinie naukowe.
6. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że połowy rekreacyjne mają znaczny wpływ na śmiertelność połowową danego stada, Rada może ograniczyć połowy rekreacyjne podczas ustalania uprawnień do połowów w celu uniknięcia przekroczenia całkowitej wartości docelowej dotyczącej śmiertelności połowowej.

Artykuł 8

Całkowite dopuszczalne połowy

Jeżeli najlepsze dostępne opinie naukowe wskazują, że system nakładów połowowych nie wystarcza do osiągnięcia celów lub wartości docelowych określonych w art. 3 i 4, Rada przyjmuje uzupełniające środki zarządcze oparte na całkowitych dopuszczalnych połowach.

Artykuł 9

Obowiązki państw członkowskich

1. Państwa członkowskie zarządzają maksymalnym dopuszczalnym nakładem połowowym zgodnie z warunkami określonymi w art. 26–34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje decyzję w sprawie sposobu przydzielania maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego poszczególnym statkom lub grupom statków pływających pod jego banderą zgodnie z kryteriami określonymi w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W szczególności państwa członkowskie:
 - a) stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym;
 - b) sprawiedliwie rozdzielają krajowe kwoty pomiędzy segmenty floty, uwzględniając rybołówstwo tradycyjne i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne; oraz
 - c) tworzą zachęty dla unijnych statków, aby stosowały selektywne narzędzia połowowe lub techniki połowowe o ograniczonym wpływie na środowisko.
3. Jeżeli państwo członkowskie zezwala statkom pływającym pod jego banderą na prowadzenie połowów za pomocą włoków, zapewnia, aby takie połowy były ograniczone do maksymalnie 12 godzin w dniu połowowym, pięciu dni połowowych w tygodniu lub ich równowartości.

4. Każde państwo członkowskie wydaje statkom pływającym pod jego banderą upoważnienia do połowów dotyczące obszarów, o których mowa w załączniku I, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby całkowita zdolność połowowa wyrażona jako pojemność brutto oraz w kW odpowiadająca upoważnieniom do połowów wydanym zgodnie z ust. 4 nie zwiększyła się w okresie stosowania planu.
6. Każde państwo członkowskie ustanawia i utrzymuje wykaz statków, którym wydano upoważnienie do połowów zgodnie z ust. 4, i udostępnia ten wykaz Komisji oraz innym państwom członkowskim. Państwa członkowskie po raz pierwszy przekazują swoje wykazy w ciągu trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie nie później niż w dniu 30 listopada każdego roku.
7. Państwa członkowskie monitorują swoje systemy nakładów połowowych i zapewniają, aby maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, o którym mowa w art. 7, nie przekroczył ustalonych granic.

Artykuł 10

Przekazywanie odpowiednich danych

1. Państwa członkowskie rejestrują i przekazują Komisji dane dotyczące nakładu połowowego zgodnie z art. 33 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 i art. 146c–146e rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011³⁶.
2. Dane dotyczące nakładu połowowego agreguje się w ujęciu miesięcznym i uwzględnia się w nich informacje określone w załączniku II. Formatem zagregowanych danych jest standard definicji schematu XML oparty na normie UN/CEFACT P1000-12.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące nakładu połowowego, o których mowa w ust. 1, przez 15. dzień każdego miesiąca.

ROZDZIAŁ IV TECHNICZNE ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 11

Obszary zamknięte

1. W uzupełnieniu przepisów art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 od dnia 1 maja do dnia 31 lipca każdego roku zabrania się używania włoków w zachodniej części Morza Śródziemnego na obszarze określonym izobata 100 m.
2. Zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają, w terminie dwóch lat od przyjęcia niniejszego rozporządzenia i w oparciu o opinie naukowe, inne obszary zamknięte, jeżeli istnieją dowody na obecność wysokiej koncentracji narybku

³⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ([Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1](#)).

i tarlisk stad dennych, szczególnie jeżeli są to narybek i tarliska przedmiotowych stad.

3. Jeżeli obszary zamknięte, o których mowa w ust. 2, wpływają na działalność statków rybackich szeregu państw członkowskich, Komisja jest uprawniona do przyjęcia – zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 18 niniejszego rozporządzenia i na podstawie opinii naukowych – aktów delegowanych ustanawiających przedmiotowe obszary zamknięte.

Artykuł 12

Zarządzanie stadami stanowiącymi przyłów i stadami dennymi, w odniesieniu do których nie ma wystarczających danych

1. Stadami, o których mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, zarządza się, stosując podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
2. Środki zarządzania stadami, o których mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w szczególności techniczne środki ochronne, takie jak wymienione w art. 13 niniejszego rozporządzenia, ustanawia się przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych.

Artykuł 13

Inne techniczne środki ochronne

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 18 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, ustanawiając następujące techniczne środki ochronne:
 - a) określające cechy narzędzi połowowych, w szczególności: rozmiar oczek sieci, rozmiar haków, liczbę haków, budowę narzędzia połowowego, grubość sznurka, rozmiar narzędzia lub stosowanie dodatkowych urządzeń w celu poprawy selektywności;
 - b) ograniczające korzystanie z narzędzi połowowych, w szczególności czas zanurzenia i głębokość rozmieszczenia narzędzi, na potrzeby poprawy selektywności;
 - c) zakazujące lub ograniczające prowadzenie połowów na określonych obszarach lub w określonych okresach w celu ochrony ryb w okresie tarła oraz młodych ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub gatunków ryb innych niż docelowe;
 - d) zakazujące prowadzenia połowów na określonych obszarach lub w określonych okresach lub ograniczające prowadzenie takich połowów w celu ochrony wrażliwych ekosystemów i gatunków;
 - e) określające minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony stad, do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, w celu zapewnienia ochrony młodych organizmów morskich;
 - f) dotyczące połowów rekreacyjnych; oraz
 - g) dotyczące innych cech związanych z selektywnością.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, muszą przyczyniać się do osiągnięcia celów określonych w art. 3.
3. W przypadku braku wspólnej rekomendacji, o której mowa w art. 15 ust. 2, i po upływie obowiązujących terminów określonych w tym artykule, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 18 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, przyjmując środki, o których mowa w ust. 1, jeżeli opinie naukowe wskazują, że należy podjąć konkretne działania w celu zapewnienia, aby wszystkie stada, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, były zarządzane zgodnie z art. 3.

ROZDZIAŁ V OBOWIĄZEK WYŁADUNKU

Artykuł 14

Przepisy dotyczące obowiązku wyładunku

W odniesieniu do wszystkich stad gatunków występujących w zachodniej części Morza Śródziemnego, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 15 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, przyjmując szczegółowe środki dotyczące wspomnianego obowiązku, o których mowa w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ VI REGIONALIZACJA

Artykuł 15

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, o których mowa w art. 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu zainteresowane państwa członkowskie, które mają bezpośredni interes związany z zarządzaniem, mogą przedkładać wspólne rekomendacje zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013:
 - a) po raz pierwszy nie później niż w ciągu dwunastu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie przed upływem dwunastu miesięcy od każdego przedłożenia oceny planu zgodnie z art. 17 ust. 2;
 - b) do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok, w którym środki mają być stosowane; lub
 - c) jeżeli uznają to za konieczne, w szczególności w przypadku wystąpienia nagłej zmiany w sytuacji któregośkolwiek ze stad, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie.

3. Uprawnienia przyznane na podstawie art. 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na podstawie innych przepisów prawa unijnego, w tym rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ VII ZMIANY I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 16 **Zmiany planu**

1. Jeżeli opinie naukowe wskazują na zmiany w geograficznym rozmieszczeniu stad wymienionych w art. 1 ust. 2, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia, dostosowując obszary określone w art. 1 ust. 2 oraz w załączniku I w taki sposób, aby uwzględnić tę zmianę.
2. Jeżeli opinie naukowe wskazują, że należy zmienić wykaz stad określony w art. 1 ust. 2, Komisja może przedłożyć wniosek o zmianę tego wykazu.

Artykuł 17 **Monitorowanie i ocena planu**

1. Do celów sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wymierne wskaźniki obejmują roczne oszacowanie wartości F/F_{MSY} i biomasę stada tarłowego w odniesieniu do przedmiotowych stad i, w miarę możliwości, stad stanowiących przyłów. Mogą zostać uzupełnione przez inne wskaźniki w oparciu o opinie naukowe.
2. Pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wyników planu i jego wpływu na stada, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, oraz na połowy eksploatujące te stada, w szczególności pod kątem realizacji celów określonych w art. 3.

ROZDZIAŁ VIII PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 18 **Wykonywanie przekazywanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 11, 12, 13, 14 i 16, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie

przedłużone na pięcioletnie okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11, 12, 13, 14 i 16, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11, 12, 13, 14 i 16 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ IX EUROPEJSKI FUNDUSZ MORSKI I RYBACKI

Artykuł 19

Wsparcie w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Środki czasowego zaprzestania przyjęte na potrzeby osiągnięcia celów planu uznaje się za czasowe zaprzestanie działalności połowowej do celów art. 33 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

ROZDZIAŁ X PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*